

La Cortada

Sant Julià de Cerdanyola

Ubicació

Comarca: Berguedà
Lloc/Adreça: Devesa de la Pomera
Emplaçament Carretera al Santuari de Falgars

Coordenades:

Latitud: 42.22214
Longitud: 1.89738
UTM Est (X): 409001
UTM Nord (Y): 4675029

Classificació

Número de fitxa 08903 - 171
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Modern Contemporani Popular
Segle XIV-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: 002500300DG07F0001IR
Autoria de la fitxa María del Agua Cortés Elía. OPC
Data de registre de la fitxa: dv., 15/11/2019 - 01:00

Descripció

Edifici de tres plantes i golfes sota teulada a doble vessant de teula àrab amb carener paral·lel a la façana principal que s'obre a SO. La casa és de planta rectangular i té un afegit a la façana sud que ocupa part de la façana i que forma un porxo a la planta baixa i una terrassa al pis, de factura moderna fet amb formigó. Els

murs són de paredat, amb algunes cantoneres de maó i les obertures estan emmarcades amb llindes de pedra sobre muntants de pedra i de maó. El ràfec de la teulada és de formigó, fruit de la rehabilitació que es va fer a tot l'edifici a mitjans del segle XX, el 1982. L'element més remarcable és la pallissa que es troba al costat de la casa, de planta rectangular cobert amb teulada a doble vessat i carener perpendicular a la façana que s'obre a SO. L'edifici es va rehabilitar en la mateixa època que la casa, amb les bigues de les obertures de formigó i els muntants de maó, però es conserven els tancaments de les obertures del pis de la façana fets amb troncs de fusta verticals, sistema utilitzat tradicionalment a la zona. També conserva davant de la pallissa una era enrajolada antiga.

Observacions:

Aquesta masia es troba propera al nucli urbà, al camí que porta al santuari de Falgars, envoltada pels camps de la pròpia finca i molt a prop de la casa el Solé.

Història

Tot i que la data més antiga en que es troba documentada la casa és l'any 1379 (Serra Vilaró: 305), la casa no conserva elements antics ja que ha estat habitada sempre i ha anat patint modificacions al llarg de la història. Des dels inicis de la casa aquesta estava sota la influència de la parròquia de Sant Julià que depenia del monestir de Sant Llorenç prop Bagà, a la que havia de pagar les primícies i la tercera part del delme. Possiblement fou un dels 10 masos que formaren part de la dotació del monestir de Sant Llorenç prop Bagà al Bisbat d'Urgell el 983, tal i com consta a l'acta de consagració de la catedral de La Seu d'Urgell (Baraut, 1978). Es tracta per tant, d'una de les cases antigues del terme. A partir de 1722 el domini sobre el poble passà de Sant Llorenç als hospitalers, ja que en els seus censos hi consten 12 masos durant algun temps, entre ells la Cortada. El 1747 passa a ser administrat de nou per la comunitat benedictina de Lleida, com consta al seu capbreu on es recullen 30 cases (DD.AA.: DD.AA.: Pedrals, 1998: 83-84). La casa surt esmentada el 1856 al "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra". Segons el Catàleg de masies va ser rehabilitada el 1982.

Bibliografia

- BARAUT, C. (1978) Les actes de consagracions d'esglésies del Bisbat d'Urgell (segles IX-XII). "Urgellia" nº 1, La Seu d'Urgell.
- DD.AA. (1998) Sant Julià de Cerdanyola. Municipi de sempre. Municipi recuperat. Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola.
- "Registro de las casas de campo de cada distrito y de los aforados de guerra" Libro 63, 1856. Arxiu de Berga.
- SERRAIMA MILIAN, Lupe (2013) Pla Especial de Catàleg de Masies, cases Rurals i altres edificacions. Text refós. Diputació de Barcelona i Ajuntament de Sant Julià de Cerdanyola. Aprovat per la Generalitat de Catalunya 11/4/2014.
- SERRA I VILARÓ, J. (1930). Les Baronies de Pinós i Mataplana. Vol. II (1947). Barcelona.

